Lieta Nr.C20292213

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Liepājā 2013.gada 14.oktobrī

Liepājas tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis A.Lapiņš

ar sekretāri Valsts amatpersona

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Tiesas sēdē tiesa

konstatēja

2013.gada 16.jūlijā prasītāja /pers. A/ tiesā cēla maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu, pamatojot to uz Civillikuma 179.pantu un Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 „Par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.1. un 2.2.punktu.

Prasībā norādīts, ka /datums/ ir dzimusi /pers. C/, kura ir nepilngadīga, atrodas aizbildnes /pers. A/ apgādībā un audzināšanā. Atbildētāja labprātīgi nedod līdzekļus meitas uzturam, tādēļ uzturlīdzekļus lūgts piedzīt no atbildētājas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[21] pantam prasības pieteikums tika nosūtīts atbildētājai, kura sniegusi paskaidrojumu, ka prasību neatzīst, jo prasītajai jāpamato sava izturēšanas pret bērna vēcākiem. /pers. C/ tikusi atņemta pret vecāku gribu, tāpēc prasītājai pašai ir jāuztur bērns, ja ir apņēmusies viņu uzturēt (lietas 16.lapa).

Prasītāja uz tiesas sēdi nebija ieradusies, tiesā saņemts iesniegums ar lūgumu lietu izskatīt bez prasītāja klātbūtnes, norādot, ka prasību uztur pilnā apmērā.

Atbildētāja /pers. B/ paskaidroja, ka prasītājai nepalīdzot bērnu uzturēt, jo /pers. A/ izvairoties un negribot, ka viņa tiekas ar meitu. Ar /pers. A/ saikne nav izveidojusies, viņa izvairās, jo uzskata, ka bērns ir viņas.

Iepazinusies ar lietas materiāliem un pārbaudījusi pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus un iebildumus. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10.pantu, puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā. Ievērojot Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Tiesa uzskata, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 „Par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.1. un 2.2.punktu, nevērtējot atbildētājas materiālo stāvokli, viņai sava bērna uzturam ir jāmaksā uzturlīdzekļi 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2013.gada 16.jūlija līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna pilngadībai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta ceturto daļu, atbildētāja ir atbrīvojama no nenomaksāto tiesas izdevumu samaksas, ņemot vērā viņas trūcīgos dzīves apstākļus.

Ņemot vērā augstāk minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 43.panta ceturto daļu, 92., 96., 97., 189., 193., 204.[1], 250.[26] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt un piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. A/ uzturlīdzekļus nepilngadīgās /pers. C/ uzturam 25 % (divdesmit pieci procenti) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2013.gada 16.jūlija līdz bērna 7 (septiņu) gadu vecuma sasniegšanai, bet no 7 (septiņu) gadu vecuma sasniegšanas 30 % (trīsdesmit procenti) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna pilngadībai.

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš ir desmit dienas no tā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā,

iesniedzot kasācijas sūdzību Liepājas tiesā.

Tiesnesis A.Lapiņš